

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก

รวมโทษทางวินัย ปี 2540 - 2544

<u>ลักษณะการกระทำความผิด</u>	หน้า
1. ความผิดเกี่ยวกับการเงิน	68
2. ความผิดเกี่ยวกับพัสดุ	70
3. ความผิดเกี่ยวกับการก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่าย	72
4. ความผิดเกี่ยวกับมิเตอร์และหม้อแปลง	74
5. ความผิดเกี่ยวกับยานพาหนะ	76
6. ความผิดเกี่ยวกับการบังคับบัญชา	78
7. ความผิดเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์	79
8. ความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหน้าที่	81
9. ความผิดเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ	82
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่	84

ภาคผนวก

1. ความผิดเกี่ยวกับการเงิน

1.1 นำใบเสร็จรับเงินค่ากระแสไฟฟ้าไปจัดเก็บเงินจากผู้ใช้ไฟโดยไม่มีหน้าที่

พนักงานบัญชี ระดับ 3 นำใบเสร็จรับเงินค่ากระแสไฟฟ้าของผู้ใช้ไฟ ไปจัดเก็บเงินโดยไม่มีหน้าที่ เมื่อได้รับเงินแล้วไม่นำเงินเข้าบัญชี โดยนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวเป็นเงิน 76,887.30 บาท ปัจจุบันได้นำเงินเข้าบัญชี พร้อมทั้งดอกเบี้ยส่วนที่ชำระค่ากระแสไฟฟ้าเกินกำหนด แทนผู้ใช้ไฟครบถ้วนแล้ว การกระทำดังกล่าว ถือว่าเป็นการประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 41 (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษปลดออก (คำสั่งลงโทษ ที่ ว.31/2542 ลว. 25 มี.ค.2543)

1.2 รับเงินค่ากระแสไฟฟ้าแล้วไม่นำเข้าบัญชี

พนักงานบัญชี ระดับ 3 ได้รับเงินค่ากระแสไฟฟ้าจากตัวแทนเก็บเงิน เป็นเงิน 54,202.28 บาท แล้วไม่นำเงินเข้าบัญชีทันที โดยรายงานว่าเป็นใบเสร็จรับเงินค่ากระแสไฟฟ้าค้างชำระ และปัจจุบันได้นำเงินเข้าบัญชีครบถ้วนแล้ว การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหายอันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.72/2542 ลว.30 พ.ย.2542)

1.3 รับเงินค่าติดตั้งมิเตอร์แล้วไม่นำเข้าบัญชี

พนักงานช่าง ระดับ 3 ได้รับเงินค่าติดตั้งมิเตอร์จากผู้ขอใช้ไฟแล้ว ไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้ขอใช้ไฟ โดยนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวเป็นเงิน 14,905.- บาท เมื่อตรวจพบจึงนำเงินส่งเข้าบัญชีครบถ้วน นอกจากนั้น ยังพบว่ามิเตอร์ของผู้ใช้ไฟบางรายชำรุด ได้ถอดกลับมาและไม่ได้นำมิเตอร์ใหม่ไปติดตั้งแทน จึงมีการต่อไฟตรงใช้ ค่าเสียหายการปรับปรุงเป็นเงิน 39,518.40 บาท การกระทำดังกล่าว ถือว่าปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบต่างกรรมต่างวาระกันและทุจริตต่อหน้าที่ อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 41 (3) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษปลดออก และให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าปรับปรุงค่ากระแสไฟฟ้าเป็นเงิน 39,518.40 บาท และค่าละเมิดสิทธิการใช้ไฟฟ้าตามระเบียบ. (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.14/2543 ลว.30 มี.ค.2543)

1.4 เบิกเงินค่าแรงงานของคนงานรายวันเป็นเท็จ

พนักงานช่าง ระดับ 5 ได้เบิกค่าแรงงานคนงานเป็นเท็จ ซึ่ง กฟภ. ได้จ้างบริษัทภายนอกจัดหาคนงานให้เพื่อ

ลงเวลาปฏิบัติงานแทนคนงานที่ลาออก แล้วจัดส่งหลักฐานให้กับบริษัท เพื่อนำมาเบิกเงินค่าแรงงานจาก กฟภ. เป็นเงิน 43,222.-บาท ต่อมาบริษัทได้คืนเงินให้ กฟภ.ครบถ้วนตามที่เบิกเท็จ การกระทำดังกล่าวถือว่าปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ และไม่รักษาผลประโยชน์ของ กฟภ. อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.17/2543 ลว.24 เม.ย.2543)

1.5 นำเช็คค่ากระแสไฟฟ้าเข้าบัญชีแทนเงินสดที่เก็บได้จากผู้ใช้ไฟรายอื่น ๆ

พนักงานเก็บเงิน ระดับ 2 ได้รับชำระค่ากระแสไฟฟ้าเป็นเช็ค จำนวน 2 ฉบับ โดยลงชื่อรับเงินให้ไว้ในใบเตือน มอบให้ผู้ใช้ไฟแทนใบเสร็จรับเงิน และได้นำใบเสร็จรับเงินค่ากระแสไฟฟ้า มาส่งคืนเป็นลูกหนี้ค้างชำระ พร้อมกับนำเช็คเข้าบัญชี โดยตัดชำระให้กับผู้ใช้ไฟรายอื่น ๆ ที่ชำระเป็นเงินสด แล้วนำเงินสดไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว เมื่อผู้ใช้ไฟถูกงดจ่ายไฟ พนักงานผู้นี้จึงนำเงินมาเข้าบัญชีให้ครบถ้วน การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 41 (3) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษปลดออก (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.18/2543 ลว. 26 เม.ย.2543)

1.6 ไม่ส่งใบเสร็จรับเงินค่ากระแสไฟฟ้าประเภทหักบัญชีผ่านธนาคารให้ธนาคาร

พนักงานเสมียน ระดับ 2 ทำหน้าที่ส่งใบเสร็จรับเงินค่ากระแสไฟฟ้า โดยวิธีหักบัญชีของผู้ใช้ไฟผ่านธนาคาร ไม่ได้นำใบเสร็จรับเงินค่ากระแสไฟฟ้าจำนวน 38 ฉบับ ส่งให้กับธนาคารเพื่อเรียกเก็บเงินโดยวิธีหักบัญชีของผู้ใช้ไฟ แต่ได้นำใบเสร็จรับเงินดังกล่าวไปเรียกเก็บเงินจากผู้ใช้ไฟโดยตรง แล้วนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวเป็นเงิน 225,577.25 บาท เมื่อถูกตรวจพบ จึงได้นำเงินมาเข้าบัญชีครบถ้วน การกระทำดังกล่าวถือว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เนื่องจากไม่มีหน้าที่ไปเรียกเก็บเงินทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหายอันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 41 (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษปลดออก (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.60/2543 ลว.27 ก.ค.2543)

1.7 รับเงินค่าเสียหาย รถยนต์บุคคลดภายนอกชนเสาไฟฟ้าแล้วไม่นำเข้าบัญชี

พนักงานช่าง ระดับ 4 ได้รับชำระเงินค่าเสียหายกรณีรถยนต์ชนเสาไฟฟ้าจากบุคคลภายนอกผู้กระทำละเมิด โดยให้บุคคลภายนอกผ่อนชำระเป็นงวด ๆ แต่พนักงานช่างไม่นำเงินที่ได้รับมาเข้าบัญชีตามระเบียบ และไม่เสนอรายงานตามระเบียบ และไม่เสนอรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อขออนุมัติค่าเสียหาย จำนวน 15,833.- บาท เมื่อมีการตรวจพบ จึงได้นำเงินมาเข้าบัญชีครบถ้วนแล้ว การกระทำดังกล่าว ถือว่าปฏิบัติงานส่อเจตนาไปในทางไม่สุจริต และฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (1) และ (6) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.5/2544 ลว.31 ม.ค.2544)

2. ความผิดเกี่ยวกับพัสดุ

2.1 นำครอปเอาท์พีวส์คัทเอาท์ ออกจากคลังพัสดุ

พนักงานเสมียน ระดับ 1 ได้ฝากครอปเอาท์พีวส์คัทเอาท์ จำนวน 3 ชุด บรรจุไปกับรถยนต์ ของบุคคลภายนอก ที่เข้ามาในบริเวณคลังพัสดุ เมื่อมีการตรวจพบพนักงานดังกล่าว อ้างว่าเนื่องจากการตรวจนับพัสดุก็รายการตามเครื่องคอมพิวเตอร์ และจากการตรวจนับจริงปรากฏว่า มีครอปเอาท์พีวส์คัทเอาท์เกินบัญชีอยู่จำนวน 3 ชุด ดังนั้นเพื่อให้จำนวนพัสดุดตรงกับบัญชี จึงได้ฝากครอปเอาท์พีวส์คัทเอาท์ จำนวน 3 ชุด ให้บุคคลภายนอกนำออกจากคลังพัสดุ การกระทำดังกล่าว ถือว่าทุจริตต่อหน้าที่ อันเป็นความผิดทางวินัย ข้อ 41 (3) แห่งข้อบังคับ กพท.ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษไล่ออก (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.14/2542 ลว. 19 ก.พ.2542)

2.2 เบิกสายไฟฟ้าจากคลังพัสดุไปเก็บไว้ และเกิดสูญหาย

พนักงานช่าง ระดับ 4 ได้รับมอบหมายให้ทำการปรับปรุงเสริมหม้อแปลงระบบจำหน่าย และได้เบิกรูปกรณ์ไฟฟ้าพร้อมสายไฟฟ้าจำนวน 2 รีล จากคลังพัสดุไปเก็บไว้ที่บริเวณที่ดินว่างเปล่าฝั่งตรงข้ามกับสำนักงาน แต่ปรากฏว่าเมื่อจะดำเนินการก่อสร้างสายไฟฟ้างดังกล่าวได้สูญหายไป 1 รีล และได้แจ้งความไว้แล้ว การกระทำดังกล่าวถือว่าไม่ได้ใช้ความความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน เป็นการปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ แต่ไม่ถึงว่าประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบคดีอาญา ตาม พ.ร.บ.ละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 แต่เป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กพท.ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.87/2542 ลว.3 ต.ค.2542)

2.3 ให้ยืมเศษสายไฟฟ้าโดยไม่มีหลักฐานการยืม และไม่รับพัสดุที่เกินบัญชีเข้าบัญชีตามระเบียบ

ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกพัสดุ ได้ให้พนักงานช่างยืมเศษสายไฟฟ้าไปใช้ จำนวน 400 - 600 เมตร โดยไม่ได้จัดทำหลักฐานการยืมให้ถูกต้อง ต่อมาจึงได้มีการจัดทำหลักฐานการเบิกจ่ายตามระเบียบ และเมื่อครั้งมารับตำแหน่ง ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกพัสดุ มีการส่งมอบงาน มีพัสดุเกินบัญชีหลายรายการ แต่ไม่ได้รับเข้าบัญชีตามระเบียบ การกระทำดังกล่าว ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ จึงให้ลงโทษวินัยเกี่ยวกับพัสดุ อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (1) และ (6) แห่งข้อบังคับ กพท. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษตัดเงินเดือน 15 % มีกำหนด 1 เดือน (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.95/2542 ลว. 3 ก.ย.2542)

2.4 นำสายไฟฟ้าไปขายให้กับบุคคลภายนอก

พนักงานช่าง ระดับ 4 ได้นำสายไฟฟ้าชนิดและขนาดต่าง ๆ ที่เหลือจากการขยายเขต และปรับปรุงระบบจำหน่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคน จำนวน 4 รีล ไปขายให้กับบุคคลภายนอก แต่ยังไม่ทันได้ขายก็ถูกตรวจพบ และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ยึดสายไฟฟ้าเก็บไว้เป็นหลักฐานที่แผนกพัสดุ นอกจากนี้ยังตรวจพบว่า ยังไม่ได้นำอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เหลือจากการก่อสร้าง ส่งคืนคลังพัสดุ คิดเป็นเงิน 427,216.74 บาท การกระทำดังกล่าวถือว่าทุจริตต่อหน้าที่ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 41 (3) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษปลดออก และให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเสียหายจำนวน 427,216.74 บาท (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.25/2543 ลว.12 พ.ค.2543)

2.5 นำคานนั่งร้านหม้อแปลงพร้อมคอน คอร. ออกจากคลังพัสดุโดยพลการ

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ 2 ได้นำคานนั่งร้านหม้อแปลงจำนวน 4 ท่อน พร้อมคอน คอร. จำนวน 2 ท่อน ออกจากคลังพัสดุโดยพลการ และลงชื่อรับอุปกรณ์ในสมุดรายงานการปฏิบัติงาน ของพนักงานรักษาความปลอดภัย ไว้เป็นหลักฐาน เพื่อนำไปให้ผู้รับเหมาบุคคลภายนอก ซึ่งต่อมาพนักงานผู้นี้ได้ดำเนินการขออนุมัติ ชื่ออุปกรณ์ และชำระเงินครบถ้วน การกระทำดังกล่าวถือว่าปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือน 1 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.45/2543 ลว. 8 มิ.ย.2543)

2.6 นำสายไฟฟ้าไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว

พนักงานพัสดุ ระดับ 5 ได้นำสายไฟฟ้าออกจากรีลสาย แล้วนำรีลเปล่ามาตกแต่งภายใน และใช้สายไฟฟ้าขนาดเดียวกันกับที่นำออกไป พันรอบแกนรีลใหม่หนึ่งรอบ เพื่อให้ดูว่ามีสายไฟฟ้าเต็มรีล เมื่อถูกตรวจพบ ได้ละทิ้งหน้าที่และหลบหนีความผิด จนกระทั่งขาดงานเกินกว่า 15 วัน กฟภ. ได้มีคำสั่งที่คำสั่ง ที่ ว.126/2542 ลว. 16 พ.ย.2542 ลงโทษปลดออก แต่จากข้อเท็จจริงการกระทำดังกล่าว ถือว่าทุจริตต่อหน้าที่ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย เป็นเงิน 6,597,861.27 บาท อันเป็นความผิดวินัยตามข้อ 41 (3) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 จึงให้ลงโทษไล่ออกและให้ชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าว (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.76/2543 ลว. 21 ธ.ค.2543)

ความผิดเกี่ยวกับการก่อสร้าง ปรับปรุงระบบจำหน่าย

3.1 ไม่ปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัย

พนักงานช่าง ระดับ 4 ได้รับมอบหมายให้ควบคุมงานเปลี่ยนคอน คอนกรีตอัดแรงในไลน์ ขณะที่คนงานรายวัน กำลังขึ้นเสาไฟฟ้าเพื่อช่วยเพื่อนคนงานทำการเปลี่ยนคอนดังกล่าว โดยใช้มือทั้งสองจับสายนิวตรอนและพีจีแกลมปี ของสายเฟสเพื่อ โหนตัวขึ้นไปปรากฏว่า กระแสไฟฟ้าแรงต่ำได้ดูดคนงานรายวันตกจากเสาไฟฟ้าและเสียชีวิต ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานช่างดังกล่าวขาดความรอบคอบ ได้ดับกระแสไฟฟ้าแรงสูงเท่านั้น ไม่ได้ดับกระแสไฟฟ้าแรงต่ำ จึงทำให้กระแสไฟฟ้าดูดคนงาน การกระทำดังกล่าวถือว่าปฏิบัติงานขาดความรอบคอบ ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนความปลอดภัยตามที่ระเบียบกำหนด เป็นเหตุให้คนงานถูกกระแสไฟฟ้าดูดและตกจากเสาไฟฟ้าเสียชีวิต อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษตัดเงินเดือน 10 % มีกำหนด 1 เดือน (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.34/2542 ลว.25 มี.ค.2542)

3.2 ก่อสร้างขยายเขตที่ดินจัดสรรโดยไม่ได้ให้ผู้ขอใช้ไฟวางหลักประกัน

ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกก่อสร้าง ได้เสนอเรื่องการก่อสร้างขยายเขตให้ที่ดินจัดสรร โดยไม่ให้เจ้าของโครงการ ฯ ทำสัญญารับผิดชอบค่าใช้จ่าย และค่าเสียหายกรณีอุปกรณ์ที่นำไปติดตั้งถูกโจรกรรม หรือสูญหาย ซึ่งตามระเบียบ ต้องทำสัญญาและวางหลักประกัน ต่อมาคนร้ายได้โจรกรรมอุปกรณ์ไฟฟ้าไปเป็นเงิน 73,750.- บาท และ กฟภ.เกรงว่าอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เหลือจะถูกโจรกรรมอีก จึงได้ทำการรื้อถอนกลับคืนคลังพัสดุ เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงิน 54,662.- บาท รวมเป็นเงิน 128,412.- บาท การกระทำดังกล่าวถือว่าปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบบกพร่องต่อหน้าที่ อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษภาคทัณฑ์และให้ชดใช้ค่าเสียหาย เป็นเงิน 128,412.- บาท (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.6/2543 ลว.16 ก.พ.2543)

3.3 รับเงินค่าขยายเขตระบบจำหน่ายแล้วไม่ดำเนินการ

พนักงานช่าง ระดับ 3 ได้รับเงินค่าขยายเขตระบบจำหน่ายจากผู้ขอใช้ไฟ และดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้ไฟฟ้าแทนผู้ขอใช้ไฟ จนกว่าจะได้ใช้ไฟฟ้า แต่ปรากฏว่าเมื่อได้รับเงินแล้วก็ไม่ดำเนินการให้กับผู้ขอใช้ไฟ ต่อมาผู้ขอใช้ไฟได้ทวงถามหลายครั้ง พนักงานช่างดังกล่าว จึงได้นำเสาไฟฟ้าที่รื้อถอนจากงานอื่น

ไปปกให้ 2 ต้น โดยผลการเมื่อผู้ขอใช้ไฟ ร้องเรียน กฟภ. พนักงานช่างดังกล่าว จึงได้นำเงินไปคืนให้กับผู้ขอใช้ไฟ พร้อมทั้งรื้อถอนเสาไฟฟ้าดังกล่าวคืน การกระทำดังกล่าว ถือว่าปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟภ. เสื่อมเสียชื่อเสียง อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) และ (11) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ลดอันดับเงินเดือนลง 1 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.13/2543 ลว. 29 มี.ค.2543)

3.4 รับเหมาก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงต่ำ

พนักงานช่าง ระดับ 4 ได้รับเหมาก่อสร้างติดตั้งระบบจำหน่ายแรงต่ำภายในให้กับผู้ขอใช้ไฟ โดยใช้พนักงานช่างและคนงานรายวันของ กฟภ. และตรวจสอบพบว่ามีอุปกรณ์ไฟฟ้าตราสัญลักษณ์ของ กฟภ. ติดตั้งอยู่ที่ระบบจำหน่ายแรงต่ำภายในของผู้ใช้ไฟ การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ อันเป็นความผิดทางวินัยตาม ข้อ 38 (1) และ (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 ให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือนลง 1 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.16/2543 ลว. 7 เม.ย.2543)

3.5 รับเหมาก่อสร้างขยายเขตระบบจำหน่าย

พนักงานช่างระดับ 3 และพนักงานพัสดุ ระดับ 3 ได้ร่วมกันรับเหมาก่อสร้างขยายเขตระบบจำหน่ายภายในให้กับโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง โดยพนักงานพัสดุเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ไฟฟ้า และพนักงานช่างเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ต่อมา กฟภ. ได้ตรวจพบว่าในระบบจำหน่ายของโรงพยาบาล ๑ มีเสาไฟฟ้าของ กฟภ. จำนวน 15 ต้น เป็นเงิน 22,645.97 บาท ซึ่งโรงพยาบาล ๑ ขอมจ่ายเงินให้ครบถ้วนแล้ว และพนักงานช่างยอมรับยอมรับว่าเป็นผู้รับเหมาร่วมกัน แต่อ้างว่าไม่ได้รู้เห็นกับพนักงานพัสดุ ที่นำเสาไฟฟ้าของ กฟภ. มาก่อสร้าง ข้ออ้างดังกล่าวไม่มีผล เพราะไฟฟ้ามียหมายเลขสัญญาและหมายเลขที่ กฟภ. จัดซื้อมาอย่างชัดเจนพนักงานช่างได้ขาดงานเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุผลอันควร กฟภ. ได้มีคำสั่งปลดออกจากงาน ฐานละทิ้งหน้าที่ ตามคำสั่งที่ ว.93/2541 ลว.30 พ.ย.2541 การกระทำดังกล่าวของพนักงานช่าง ถือว่าเป็นการประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหายอันเป็นความผิดวินัยตาม ข้อ 41 (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษไล่ออก (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.48/2543 ลว.21 มี.ย.2543)

4. ความผิดเกี่ยวกับมิเตอร์และหม้อแปลง

4.1 มิเตอร์ชำรุดและต่อไฟตรงให้กับผู้ใช้ไฟทำให้หม้อแปลงชำรุด

พนักงานช่าง ระดับ 3 ได้รับมอบหมายให้ไปเปลี่ยนมิเตอร์ เนื่องจากได้เกิดอุบัติเหตุเสาไฟฟ้าหัก และมิเตอร์ของผู้ใช้ไฟแตกชำรุด เมื่อพนักงานช่างไปดูปรากฏว่า สายไฟฟ้าเส้นเมนภายในของผู้ใช้ไฟสั้น ไม่สามารถติดตั้งมิเตอร์ได้ พนักงานช่างได้แจ้งให้ผู้ใช้ไฟหาสายไฟฟ้ามาเพิ่ม และได้ต่อไฟตรงให้กับผู้ใช้ไฟแล้ว คิดค่าไฟฟ้าโดยวิธีเฉลี่ยหน่วยเรื่อยมา ต่อมาได้ติดตั้งมิเตอร์ถูกต้อง แต่ปรากฏว่าค่าไฟฟ้าที่คิดเฉลี่ยหน่วยนั้น สูงผิดปกติทำให้ผู้ใช้ไฟร้องเรียน กฟภ. ได้แก้ไขปรับปรุงค่าไฟฟ้าให้กับผู้ใช้ไฟเรียบร้อยแล้ว ต่อมาพนักงานช่าง ดังกล่าวได้ต่อไฟตรงให้กับผู้ใช้ไฟจัดงานทำบุญ เป็นเหตุให้มีการใช้กระแสไฟฟ้ามากเกินไปจนเกิด ทำให้หม้อแปลงชำรุดเสียหาย การกระทำดังกล่าวถือว่าปฏิบัติงานบกพร่อง และฝ่าฝืนระเบียบเป็นเหตุให้ กฟภ. เสื่อมเสียชื่อเสียง และได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (1) และ (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.129/2542 ลว.24 ธ.ค.2542)

4.2 ย้ายหม้อแปลงและมิเตอร์ก่อนได้รับอนุมัติ

พนักงานช่าง ระดับ 4 ทำการย้ายหม้อแปลงและมิเตอร์ ให้กับผู้ใช้ไฟก่อนที่ผู้ใช้ไฟจะชำระเงินและ กฟภ. ยังไม่ได้อนุมัติให้ดำเนินการขยายเขต การกระทำดังกล่าวถือว่า ปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบอันเป็นความผิดวินัยตามข้อ 38 (1) และ (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษลดเงินเดือนลง 1 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.3/2543 ลว.27 ม.ค.2543)

4.3 ไม่งดจ่ายกระแสไฟฟ้า (ตัดมิเตอร์)

พนักงานช่างระดับ.3 ได้รับคำสั่งให้ไปดำเนินการตัดมิเตอร์เพื่องดจ่ายกระแสไฟฟ้า เนื่องจากผู้ใช้ไฟค้างชำระค่าไฟฟ้าเกิน 7 วัน เป็นเงิน 395.57 บาท เมื่อพนักงานผู้นี้ไปถึงบ้านของผู้ใช้ไฟปรากฏว่าผู้ใช้ไฟได้มอบเงิน 400.- บาท ให้เป็นค่าไฟฟ้าที่ค้างชำระ จึงไม่ได้ทำการตัดมิเตอร์ และไม่ได้นำเงินเข้าบัญชี แต่เมื่อกลับเข้าสำนักงาน ได้รายงานว่าได้งดจ่ายกระแสไฟฟ้านี้เรียบร้อยแล้ว ต่อมาพนักงานผู้นี้ได้ไปพบผู้ใช้ไฟอีกครั้งหนึ่ง ได้แจ้งกับผู้ใช้ไฟว่าจะถอนมิเตอร์เพื่อไปทำการตรวจสอบ และได้ต่อไฟตรงให้กับผู้ใช้ไฟ เมื่อมีการตรวจพบ จึงได้มีการนำเงินค่าไฟฟ้าส่วนที่ค้างชำระและค่าละเมิดสิทธิการใช้ไฟมาเข้าบัญชี พร้อมทั้งนำมิเตอร์ไปติดตั้งคืนให้กับผู้ใช้ไฟ การกระทำดังกล่าวเป็นการปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ อันเป็นความผิดทางวินัยข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือนลง 1 อันดับ

4.4 รับเงินค่าติดตั้งมิเตอร์ขนาด 15 แอมป์ โดยไม่ออกใบเสร็จรับเงิน

4.4.1 พนักงานช่างระดับ 3 ได้รับเงินค่าติดตั้งมิเตอร์ขนาด 15 แอมป์ ประมาณเดือน กันยายน 2542 - เดือน ตุลาคม 2542 จากผู้ใช้ไฟเป็นเงิน 10,000.-บาท โดยไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าติดตั้งมิเตอร์ให้กับผู้ใช้ไฟ และได้นำมิเตอร์ขนาด 5 แอมป์ ไปติดตั้งให้แทน ต่อมาผู้ใช้ไฟทราบแต่พนักงานช่างผู้นี้ก็ไม่ได้ดำเนินการ ให้ถูกต้อง จนกระทั่งประมาณเดือน สิงหาคม 2543 จึงได้นำมิเตอร์ ขนาด 15 แอมป์ ไปติดตั้งให้กับผู้ใช้ไฟ

4.4.2 ประมาณเดือน ตุลาคม 2542 ผู้ใช้ไฟได้มอบเงินจำนวน 5,000.- บาท ให้กับพนักงานช่างผู้นี้ เป็นค่าขอติดตั้งมิเตอร์ ขนาด 15 แอมป์ โดยไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้ใช้ไฟ และได้นำมิเตอร์ ขนาด 5 แอมป์ ไปติดตั้งให้แทน ต่อมาประมาณเดือน พฤศจิกายน 2542 พนักงานช่างผู้นี้จึงได้นำเงินส่วนที่เหลือ จากการติดตั้งมิเตอร์ ขนาด 5 แอมป์ คืนให้กับผู้ใช้ไฟจำนวน 4,000.- บาท การกระทำดังกล่าวถือว่าปฏิบัติงาน ผ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟภ.ได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดทางวินัยตาม ข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ

(คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.32/2544 ลว.14 มิ.ย.2544)

5. ความผิดเกี่ยวกับยานพาหนะ

5.1 รถยนต์เกิดอุบัติเหตุชนกับรถยนต์บุคคลภายนอก

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ 1 ได้เข้ามาที่สำนักงาน และได้หยิบกุญแจรถยนต์บรรทุกขนาด 1 ตัน จากป้อมยามแล้วขับรถยนต์ออกไปจากสำนักงานโดยพลการ หลังจากนั้นรถยนต์คันดังกล่าวได้เกิดอุบัติเหตุ ชนกับรถยนต์บุคคลภายนอก หลังเกิดเหตุพนักงานขับรถยนต์ผู้นี้ ได้ทำความตกลงชดใช้ค่าเสียหาย กับ บุคคลภายนอก และได้จัดซ่อมรถยนต์ของ กฟภ.เสร็จเรียบร้อยแล้ว การกระทำดังกล่าวถือว่าฝ่าฝืนระเบียบ อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) และ (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษตัดเงินเดือน 10 % มีกำหนด 6 เดือน (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.24/2542 ลว.18 มี.ค.2542)

5.2 รถยนต์เกิดอุบัติเหตุพลิกคว่ำ

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ 3 ได้รับคำสั่งให้ขับรถบรรทุกสิบล้อ เพื่อขนส่งอุปกรณ์ไฟฟ้า จาก คลังพัสดุ 2 ไปส่งที่ กฟจ.น่าน ได้พักแรมที่ จ.พิษณุโลกในวันรุ่งขึ้นได้เดินทางมาถึง อ.ร้องกวาง จ.แพร่ ซึ่งเป็น ทางคดเคี้ยวตามไหล่เขาและลงเนิน ขับรถด้วยความเร็ว 70 กม./ชม ได้มีรถยนต์กระบะบรรทุกคนโดยสาร วิ่งสวนทางล้ำเส้นเข้ามา พนักงานผู้นี้เกรงว่าจะเกิดชนกันจึงหักพวงมาลัยรถยนต์หลบ ไปทางซ้ายของถนน เป็นเหตุให้รถยนต์เสียหลัก พุ่งชนแผงเหล็กกั้นขอบทางพลิกคว่ำ ทำให้รถยนต์และอุปกรณ์ไฟฟ้าเสียหาย การกระทำดังกล่าว ถือว่าขับรถด้วยความประมาทเลินเล่อ เป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) แห่ง ข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.52/2542 ลว. 1 มี.ธ.2542)

5.3 รถยนต์เกิดอุบัติเหตุพลิกคว่ำและบุคคลภายนอกเสียชีวิต

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ 2 ได้รับคำสั่งให้ขับรถบรรทุกหกล้อ เพื่อขนส่งอุปกรณ์ไฟฟ้า จาก คลังพัสดุ 2 ไปส่งที่ กฟอ.ทุ่งสง พนักงานผู้นี้ได้ขับรถยนต์มาที่บ้านพักของตนที่ถนนบุรี เมืองนครศรีธรรมราช แต่ปรากฏว่าเป็นช่วงที่นำท่วมบ้านพักจึงช่วยภรรยาขนย้ายของหนีน้ำจนแล้วเสร็จ ซึ่งเป็นเวลาเย็นมากแล้ว จึงเดินทางไปในวันนั้นไม่ทัน ในวันรุ่งขึ้นจึงออกเดินทาง พนักงานผู้นี้ได้ชวนบุคคลภายนอกซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน ให้ร่วมเดินทางไปด้วย และให้บุคคลภายนอกขับรถแทน เมื่อมาถึงอำเภอปรางบุรี รถยนต์ได้เกิดอุบัติเหตุ

พลิกกว่า อุปกรณ์ไฟฟ้ากระเด็นไปทับบุคคลภายนอกอีกคนหนึ่งเสียชีวิต ในชั้นสอบสวนคดีอาญาพนักงานผู้นี้ ให้การรับสารภาพ เป็นผู้ขับรถชนตัวเอง เมื่อมีการดำเนินคดีอาญาศาลฎีกาพิพากษาให้จำคุก 2 ปี การกระทำดังกล่าวถือว่า ละทิ้งหน้าที่การงานเป็นเหตุให้ กฟภ. ได้รับความเสียหายและประทุษร้ายอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดทางวินัยตาม ข้อ.41 (7) และ (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษปลดออก ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ กฟภ. และบุคคลภายนอกที่เสียชีวิต (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.84/2542 ลว.16 ส.ค.2542)

5.4 รอยนต์เกิดอุบัติเหตุแฉลบลงข้างถนน

พนักงานช่าง ระดับ 3 ขับรถยนต์เกรนไฮดรอลิก ขนาด 6 ตัน ไปปฏิบัติงานพาดสายไฟฟ้า หลังจากปฏิบัติงานเสร็จได้ขับรถยนต์กลับสำนักงาน ขณะนั้นมีรถยนต์วิ่งสวนมาในลักษณะล้ำเส้นทางเข้ามา พนักงานช่างจึงได้หักพวงมาลัยรถยนต์หลบลงไปที่ไหล่ทางด้านซ้าย และหักคืนกลับมาทางด้านขวาจนรถเสียหลัก แฉลบพุ่งลงไปยังถนนฝั่งตรงข้าม รอยนต์ของ กฟภ. ได้รับความเสียหายพนักงานช่างและคนงานได้รับบาดเจ็บ การกระทำดังกล่าว ถือว่าขับรถยนต์ด้วยความประมาทเลินเล่อ ไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายในการซ่อมรถยนต์ของ กฟภ. (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.114/2542 ลว.5 ค.ค. 2542)

6. ความผิดเกี่ยวกับการบังคับบัญชา

6.1 ขาดการดูแลเอาใจใส่การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา

พนักงานบัญชี ระดับ 5 รักษาการแทนในฐานะผู้บังคับบัญชาของพนักงานด้านการเงิน ได้ปล่อยปละละเลย ไม่สอดส่องดูแลการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นช่องทางให้พนักงานผู้ใต้บังคับบัญชา กระทำการทุจริตนำเงินค่าไฟฟ้า ไปหมุนใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว ถือว่าปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ อันเป็นความผิดทางวินัยตาม ข้อ 38 (1), (5) และ (14) แห่งข้อบังคับ กพ.ก. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.113/2542 23 ก.ย.2542)

6.2 ขาดการดูแลเอาใจใส่การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา

พนักงานบัญชี ระดับ 5 รักษาการแทนในฐานะผู้บังคับบัญชา ขาดการดูแลเอาใจใส่ การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้พนักงานผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการทุจริต นำเงินค่าไฟฟ้าไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว ถือว่าปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ อันเป็นความผิดทางวินัยตาม ข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กพ.ก. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ภาคทัณฑ์ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.2/2544 ลว. 11 ม.ค.544)

6.3 กระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา

พนักงานช่าง ระดับ 3 มีพฤติกรรมดังนี้

6.3.1 ได้เถียงกับผู้จัดการ การไฟฟ้าจังหวัด ฯ เรื่องนำรถยนต์ส่วนตัวไปจอดในที่จอดรถยนต์ของผู้จัดการ ต่อหน้าพนักงานอื่น

6.3.2 ผู้จัดการได้มีคำสั่งให้พนักงานช่างคนนี้ ไปปฏิบัติงานชั่วคราวที่การไฟฟ้าแห่งหนึ่ง ระหว่างวันที่ 21 - 30 มิ.ย.2542 แต่ปรากฏว่าพนักงานคนนี้ไปปฏิบัติงานเพียงวันที่ 28 - 30 มิ.ย.2542 เนื่องจากลาพักผ่อนวันที่ 21 - 25 มิ.ย.2542 โดยไม่แจ้งให้ ผจก.ทราบ

6.3.3 นำอาวุธปืนเข้าไปในสำนักงาน และนำอาวุธปืนมาทดสอบลูกเลื่อน โดยเล็งไปยังเพื่อนพนักงาน จากการกระทำได้กล่าวถึงว่ามีพฤติกรรมไม่สุภาพ ไม่เชื่อฟัง และแสดงความกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา เป็นการปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบของ กพ.ก. อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1), (2) และ (3) แห่งข้อบังคับ กพ.ก. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 3 เดือน (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.19/2544 ลว. 25 เม.ย.2544)

7. ความผิดเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์

7.1 ผู้จัดการ การไฟฟ้าอำเภอ ฯ ไม่รักษาผลประโยชน์ของ กฟภ.

เมื่อปี 2538 เจ้าของโครงการสวนป่า ได้มาติดต่อขอขยายเขตระบบจำหน่ายภายในโครงการ ที่การไฟฟ้าแห่งหนึ่ง ผู้จัดการไฟฟ้าได้แนะนำเจ้าของโครงการสวนป่าดำเนินการขยายเขตเอง โดยผู้จัดการไฟฟ้า จะช่วยจัดหาผู้รับเหมาคนงานและคุมงานก่อสร้างให้ โดยคิดค่าตอบแทนเป็นเงิน 50,000.- บาท จากการตรวจสอบปรากฏว่าอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ในการก่อสร้าง มีตราสัญลักษณ์ของ กฟภ. และผู้ขยายเขตเจ้าของโครงการสวนป่า ได้ตกลงรับซื้ออุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมดจาก กฟภ.แล้ว การกระทำดังกล่าวถือว่าไม่รักษาผลประโยชน์ของ กฟภ. ใช้ตำแหน่งหน้าที่ในฐานะเป็นผู้จัดการหาผลประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) และ (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.12/2543 ลว. 21 มี.ค.2543)

7.2 พนักงานช่าง ระดับ 3 ได้เรียกค่าบริการพิเศษ

พนักงานช่าง ระดับ 3 ช่วยดูแลปัญหาไฟฟ้าดับให้กับผู้ใช้ไฟนากุ้งเป็นรายเดือน และเรียกร้อยขอโทรศัพท์มือถือ 1 เครื่อง นำน้ำมันดีเซลของผู้ใช้ไฟมาเติมรถยนต์ใช้ส่วนตัว การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์สำหรับตนเองโดยมิชอบ เป็นการฝ่าฝืนระเบียบอันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) (6) และ (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.36/2543 ลว. 30 พ.ค.2543)

7.3 รับเงินค่าติดตั้งมิเตอร์และต่อไฟตรงให้กับผู้ใช้ไฟฟ้า

พนักงานตำแหน่งหัวหน้าหน่วยบริการผู้ใช้ไฟ ได้กระทำความผิดดังนี้.-

7.3.1 รับเงินค่าติดตั้งมิเตอร์และค่าเพิ่มขนาดมิเตอร์จากผู้ใช้ไฟจำนวน 13 ราย เป็นเงินทั้งสิ้น 60,551.-บาท แล้วไม่นำเข้าบัญชีทันที โดยนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวเป็นเวลาหลายเดือน ต่อมาเมื่อมีการตรวจสอบพบจึงได้นำเงินมาเข้าบัญชีครบถ้วนแล้ว

7.3.2 เรียกและรับเงินค่าติดตั้งมิเตอร์เกษตรภัยแล้งจากผู้ใช้ไฟจำนวน 2 ราย เป็นเงินรายละ 2,430.- บาท
ทั้ง ๆ ที่ค่าติดตั้งมิเตอร์ดังกล่าว ตามระเบียบแล้วเป็นเงินรายละ 206.50 บาท

7.3.3 นำมิเตอร์ที่ติดตั้งอยู่เดิม ไปติดตั้งให้ผู้ใช้ไฟรายอื่น และต่อไฟตรงให้ผู้ใช้ไฟโดยไม่ผ่านมิเตอร์
จำนวน 3 ราย เพื่อต้องการเรียกค่าปรับปรุงค่าไฟฟ้าเพิ่ม จากผู้ใช้ไฟทั้ง 3 รายดังกล่าว เป็นเงินทั้งสิ้น 3,123.24 บาท
การกระทำดังกล่าวเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ ทำให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับความเสียหาย ผู้ใช้ไฟได้รับความ
เดือดร้อน อันเป็นความผิดทางวินัยตาม ข้อ 41 (3) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517
ให้ลงโทษ ปลดออก และให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายละเมิดสิทธิการใช้ไฟฟ้าแทนผู้ใช้ไฟทั้ง 3 ราย
(คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.61/ 2543 ลว.3 ส.ค.2543)

8. ความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหน้าที่

8.1 ใช้เวลาปฏิบัติงานไปศึกษาต่อโดยเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงและที่พัก

พนักงานช่าง ระดับ 4 ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนาออกดุง โครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคง โดยทำงานต่อเนื่องตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในระหว่างปี 2536 - 2540 มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงที่พักตามระเบียบ แต่เมื่อต้นปี 2537 พนักงานช่างผู้นี้ ได้สมัครเรียนที่สถาบันราชภัฏ หลักสูตรปริญญาตรีใช้เวลาเรียน 2 ปี ได้ใช้เวลาในวันเสาร์ - อาทิตย์ ไปเรียนจนจบหลักสูตร แต่ปรากฏว่าวันเสาร์เป็นวันที่ต้องทำงานให้กับ กฟภ. และได้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง เป็นเวลา 23 วันคิดเป็นเงิน 4,600.- บาท การกระทำดังกล่าวถือว่าไม่รักษาผลประโยชน์ของ กฟภ. และละทิ้งหน้าที่การงาน อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (1) และ (5) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน กฟภ. พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ภาคทัณฑ์ และให้คืนค่าเบี้ยเลี้ยงเป็นเงิน 4,600.- บาท (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.116/2542 ลว. 11 ต.ค.2542)

8.2 งดเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ตัดมิเตอร์เพื่อกระจายกระแสไฟฟ้า

พนักงานคนงาน ระดับ 2 ทำหน้าที่ตัดมิเตอร์เพื่อกระจายกระแสไฟฟ้า ได้รับคำสั่งให้ไปตัดมิเตอร์ เนื่องจากผู้ใช้ไฟค้างชำระค่ากระแสไฟฟ้าเดือน ธ.ค.2540 แต่พนักงานผู้นี้ ไม่ได้ไปตัดมิเตอร์ จนถึงเดือน มี.ค.2541 จึงได้นำเงินค่ากระแสไฟฟ้าที่ค้างชำระมาเข้าบัญชีครบถ้วน การกระทำดังกล่าวถือว่าบกพร่องต่อหน้าที่ อันเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ภาคทัณฑ์ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.2/2544 ลว. 11 ม.ค.2544)

8.3 ละทิ้งหน้าที่การงาน โดยขาดงานเกินกว่า 15 วัน

พนักงานช่าง ระดับ 3 ไม่มาปฏิบัติงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ถือว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่การงานโดยขาดงาน เป็นการกระทำผิดวินัยตามข้อ 42 (4) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษปลดออก (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว. 8/2544 ลว. 28 ก.พ.2544)

9. ความผิดทางวินัยอื่น ๆ

9.1 ใช้ใบรับรองผลการตรวจเลือกทหารที่ไม่ใช่เอกสารทางราชการ

พนักงานช่าง ระดับ 2 ได้ใช้ใบรับรองผลการตรวจเลือกทหารกองเกิน (แบบ สด.43) ที่ไม่ใช่เอกสารของทางราชการออกให้ มาใช้ในการสมัครเข้าทำงานกับ กฟภ. การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 41 (9) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ไล่ออก (คำสั่งลงโทษทางวินัยที่ ว.29/2541 ลว. 15 มิ.ย.2541)

9.2 ถูกดำเนินคดีอาญาตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ 1 ถูกดำเนินคดีอาญาต่อศาลจังหวัดสงขลา ฐานความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ศาลพิพากษาว่ามีความผิดฐานจำหน่ายเฮโรอีนให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต การกระทำดังกล่าวถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และปรากฏชัดแจ้งตามข้อ 42 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษไล่ออก ตั้งแต่วันที่ 8 พ.ค. 2539 ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.49/2542 ลว. 4 พ.ค.2542)

9.3 ใช้ระเบียบแสดงผลการเรียนไม่ถูกต้องและไม่เป็นความจริง

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ 2 ได้สมัครเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทางไปรษณีย์ กับบุคคลที่อ้างเป็นอาจารย์โรงเรียนสนามมัคคุเทศน์ ที่ตั้งอยู่ กทม. เสียค่าบำรุงการศึกษา 30,000.-บาท หลังจากชำระเงินแล้วก็ได้รับระเบียบแสดงผลการเรียนว่าจบหลักสูตรจากโรงเรียนเทคนิคไทยบัณฑิต จังหวัดนครศรีธรรมราช และพนักงานพนักงานผู้นี้ ได้นำระเบียบแสดงผลการศึกษาดังกล่าว มาแสดงต่อ กฟภ. เพื่อเป็นหลักฐานทางทะเบียนประวัติในการศึกษาเพิ่มเติม ต่อมา กฟภ. ได้ตรวจสอบกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ปรากฏว่าไม่ได้เป็นนักเรียนของโรงเรียนเทคนิคไทยบัณฑิต การกระทำดังกล่าว ถือว่าเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และประพฤติชั่ว อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (7) และ (8) แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.86/2542 ลว.20 ส.ค.2542)

9.4 แก้ไขรายการสลิปเงินเดือน

พนักงานช่าง ระดับ 3 ได้แก้ไขรายการในบัญชีจ่ายเงินเดือนของตนเอง ให้มียอดเงินคงเหลือรายรับสูงกว่าความเป็นจริง และได้ใช้บัญชีเงินเดือนที่แก้ไข เป็นเอกสารประกอบคำร้องขอกู้เงินเคหะสงเคราะห์ จากธนาคาร โดยมีเจตนาเพื่อจะขอกู้เงินให้ได้ยอดเงินสูงตามจำนวนที่ต้องการ และเสนอเรื่องผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นความผิดทางวินัยตามข้อ 38 (1) และ (7) แห่งข้อบังคับ กพท. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ภาคทัณฑ์ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.98/2542 ลว.6 ก.ย.2542)

9.5 ถูกดำเนินคดีอาญาข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

พนักงานช่าง ระดับ 3 ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม และดำเนินคดีอาญาในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา และพกพาอาวุธโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก มีกำหนด 38 ปี การกระทำดังกล่าวถือเป็นการกระทำผิดทางวินัยที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ 42 (1) แห่งข้อบังคับ กพท. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษ ไล่ออก ตั้งแต่วันที่ 19 ต.ค. 2541 ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.2 / 2543 ลว. 21 ม.ค.2543)

ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

1. รอยนต์ประสาอุบัติเหตุ

ผู้จัดการการไฟฟ้าแห่งหนึ่ง ขับรถยนต์ของ กฟภ. ออกไปปฏิบัติงานตรวจสอบสถานที่ที่จะย้ายเสาไฟฟ้า เพื่อให้เหมาะสมกับรูปแบบของกรมทางหลวง และในระหว่างเดินทางกลับสำนักงานได้ประสบอุบัติเหตุ เนื่องจากมีรอยนต์ของบุคคลภายนอก ขับแซงและเบียดช่องทางของรถยนต์ กฟภ. ทำให้ผู้จัดการ ฯ ต้องหักหลบและชนกับขอบทางกั้นถนน รอยนต์ของ กฟภ. ได้รับความเสียหายคิดเป็นเงิน 83,800.- บาท กฟภ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าอุบัติเหตุ เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. และมีได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้จัดการ ฯ คนนี้ จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายต่อ กฟภ. (บคที่ประชุม กรส. วาระที่.3 การประชุมครั้งที่ 11/2544 เมื่อวันที่ 29 พ.ค.2544 รับรองมติเมื่อวันที่ 5 มิ.ย.2544)

2. รอยนต์ประสาอุบัติเหตุชนกับรถยนต์บุคคลภายนอกผู้โดยสารเสียชีวิต

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ 3 ขับรถยนต์ กฟภ. กลับจากปฏิบัติงาน ในระหว่างเดินทางได้เกิดพายุลมกรรโชกแรง ฝนตกหนัก ถนนอยู่ระหว่างการก่อสร้างมีเศษดินโคลน ถนนลื่น รอยนต์เสียการทรงตัวไม่สามารถบังคับได้ ทำให้รถยนต์ ลื่นไถลไปยังทางวิ่งฝั่งตรงข้าม เกิดอุบัติเหตุชนกับรถยนต์บุคคลภายนอก ที่วิ่งสวนมาทำให้ผู้โดยสารที่นั่งมาที่รถยนต์ของบุคคลภายนอกเสียชีวิต ส่วนรถยนต์ของ กฟภ. และของบุคคลภายนอก ได้รับความเสียหายโดยมีค่าเสียหายดังนี้.-

- 1 ค่าเสียหายที่ทายาทของผู้เสียชีวิต เรียกร้อง จำนวน 460,000.- บาท ซึ่ง กฟภ. ได้พิจารณาเห็นชอบ และให้ชดใช้ให้แก่ทายาทผู้เสียชีวิตแล้ว (กฟภ.เป็นผู้จ่าย)
- 2 ค่าซ่อมรถยนต์ของ กฟภ.จำนวน 49,430.-บาท กฟภ. ได้จัดซ่อมเสร็จแล้ว
- 3 ค่าเสียหายทางละเมิดที่บุคคลภายนอกเจ้าของรถยนต์ ฟ้องคดีแพ่งให้ กฟภ. ชดใช้ค่าเสียหาย จำนวน 187,944.-บาท ซึ่งคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล

กฟภ.พิจารณาแล้วเห็นว่า อุบัติเหตุครั้งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. และมีได้เกิดจากความ

จงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง พนักงานคนนี้ จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย ตามคำสั่งลงโทษ ที่ ฉ.2- ว.3/2544 ลว.17 พ.ค.2544 (บคที่ประชุม กรส. วาระที่.3 การประชุมครั้งที่ 15/2544 เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2544

3. รถยนต์เกิดอุบัติเหตุพลิกคว่ำ

พนักงานขับรถยนต์ ระดับ 3 ได้รับคำสั่งให้ขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อ เพื่อขนส่งอุปกรณ์ไฟฟ้า จากคลังพัสดุ.2 ไปส่งที่ กฟจ.น่าน ได้พักแรมที่ จ.พิษณุโลกในวันรุ่งขึ้นได้เดินทางมาถึง อ.ร้องกวาง จ.แพร่ ซึ่งเป็นทางคดเคี้ยว ตามไหล่เขาและลงเนิน ขับรถยนต์ด้วยความเร็ว 70 กม./ชม ได้มีรถยนต์กระบะบรรทุกคนโดยสารวิ่งสวนทางลำเลี้ยวเข้ามา พนักงานผู้นี้เกรงว่าจะเกิดชนกัน จึงหักพวงมาลัยรถยนต์หลบไปทางซ้ายของถนน เป็นเหตุให้รถยนต์เสียหลักพุ่งชนแผงเหล็กกั้นขอบทางพลิกคว่ำ ทำให้รถยนต์และอุปกรณ์ไฟฟ้าเสียหายการกระทำดังกล่าว ถือว่าขับรถยนต์ด้วยความประมาทเลินเล่อ และอุบัติเหตุเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานจึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเสียหาย เป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ 38 (1) แห่งข้อบังคับ กฟภ.ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.52/2542 ลว.1 มิ.ย.2542)

4. รถยนต์เกิดอุบัติเหตุแล่นลงข้างถนน

พนักงานช่าง ระดับ 3 ขับรถยนต์เกรนไฮดรอลิค ขนาด 6 ตัน ไปปฏิบัติงานพาดสายไฟฟ้า หลังจากปฏิบัติงานเสร็จ ได้ขับรถยนต์กลับสำนักงาน ขณะนั้นมีรถยนต์วิ่งสวนมาในลักษณะลำเลี้ยวเข้ามา พนักงานช่างจึงได้หักพวงมาลัยรถยนต์หลบลงไปที่ไหล่ทางด้านซ้าย และหักคืนกลับมาทางด้านขวาจนรถเสียหลัก แล่นพุ่งลงไปยังถนนฝั่งตรงข้าม รถยนต์ของ กฟภ.ได้รับความเสียหายพนักงานช่างและคนงานได้รับบาดเจ็บการกระทำดังกล่าว ถือว่าขับรถยนต์ด้วยความประมาทเลินเล่อ ไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายในการซ่อมรถยนต์ของ กฟภ. (คำสั่งลงโทษวินัยที่ ว.114/2542 ลว.5 ต.ค. 2542)